

CHƯƠNG THỨ HAI MƯƠI LĂM

HÀM SA XẠ ẢNH

Bốn người do cổng hậu trang viện xuất phát, theo con lộ nhỏ đi vòng một lúc hơn mười dặm đến một nông trại nằm phía sau rừng bàng.

Ngôi nhà nông trại hiện ra, Liễu Hạo Sanh không vội tiến lên mà lại cho ngựa chạy một vòng quan sát kỹ.

Sau đó y dẫn hai người kia vào.

Cửa đóng họ mở rất dễ dặt, họ làm nhiều động tác cẩn thận quá thừa để mở một cánh cửa.

Bên trong là một sảnh đường có hơn mười gian phòng.

Phía sau có sân trồng hoa. Sân ở trong vòng tường bao bọc chung quanh khu nhà.

Xác của Kỷ Tử Bình còn nằm đó, vết thương nơi lưng trở ra ngực hiện rõ trước mặt họ.

Vết thương không lạ gì đối với Yến Thanh và Điền Vũ Long. Một chết sáu lần vì Xuyên Tâm Tiêu và một cứu trị sáu lần.

Liễu Hạo Sanh đảo mắt nhìn quanh bốn phía rồi bước ra khỏi khách sảnh đi vòng phía hậu hai dãy phòng.

Một lúc lâu y trở lại bế theo hai xác chết quăng xuống nền sảnh rồi thốt :

- Hai vị nhìn xem tại sao chúng chết !

Điền Vũ Long bước tới, Yến Thanh liếc mắt nhìn sang y, y hiểu ngay là chàng cảnh cáo y phải đề dặt, dừng dừng y thuật nói năng bừa bãi làm lộ hình tích.

Hội ý, Điền Vũ Long nhìn hai xác chết một lúc rồi thốt :

- Tại hạ có biết chút nhiều về môn dụng độc, xem tình trạng của hai người này tại hạ ngờ là trúng độc !

Quay qua Yến Thanh y hỏi :

- Yến lão đệ thấy sao ?

Yến Thanh đáp :

- Tiên sư có dạy qua môn dụng độc song tại hạ không óc khiếu về môn đó nên chẳng học hỏi được bao nhiêu ! Vậy Điền huynh hãy nghiên cứu thử xem họ trúng độc cách nào !

Điền Vũ Long cúi mình xuống banh mắt xác chết ra xem một lúc lâu rồi kêu lên!

- Hàm Sa Xạ ảnh !

Liễu Hạo Sanh gật đầu :

- Tại hạ cũng thấy như vậy. Hai xác chết này nằm trong địa đạo. ở đó còn mười hai xác chết nữa tình trạng cũng giống y như hai xác này.

Yến Thanh a một tiếng :

- Họ là huynh đệ của trang chủ ?

Liễu Hạo Sanh đáp :

- Mười hai người kia thì phải còn hai người này thì không !

Điền Vũ Long kinh ngạc :

- Vậy họ là người của ai ? Từ đâu tới ?

Liễu Hạo Sanh cảm hận :

- Tại hạ không thể nhìn nhận chúng là huynh đệ nữa được ! Chúng là huynh đệ thân tín nhất của tại hạ đó ! Nhưng từ lúc phát hiện thi thể của chúng rồi tại hạ cho rằng chúng đáng chết.

Yến Thanh chớp mắt :

- Trang chủ nói thế là nghĩa gì ?

Liễu Hạo Sanh bảo :

- Yến đại hiệp hãy nhìn tư thế xác chết tức khắc hiểu tại hạ muốn nói gì !

Yến Thanh nhìn :

- Xác chết co quắp lại chẳng có điểm nào đặc biệt.

Điền Vũ Long thốt :

- Ai trúng Hàm Sa Xạ ảnh là chết ngay, chết với cái tư thế đi đứng nằm ngồi trong lúc trúng độc. Độc thuộc loại phấn dầu trong móng tay, dùng công lực búng ngón tay phấn bắn đi tản mạn trong không gian đó, đối phương hút phải là chết liền.

Liễu Hạo Sanh gật đầu :

- Phàm kẻ chết thân hình lúc trúng độc như thế nào giữ như thế đó. Hai kẻ này vừa khom mình tại cửa đi vào đó là bị độc giết chết ngay !

Yến Thanh thốt :

- Như vậy là họ nhận ra hung thủ, họ nghiêng mình làm lễ. Chính lúc đó họ bị hạ độc !

Liễu Hạo Sanh trầm giọng :

- Chúng là bộ thuộc của tại hạ, có thân phận rất cao. Chúng không có thái độ cung kính như thế đối với ai ngoài tại hạ.

Điền Vũ Long hỏi :

- Trang chủ cho rằng họ bị Thiên Ma Linh Chủ sát hại ?

Liễu Hạo Sanh đáp :

- Tại hạ gia nhập Thiên Ma Giáo nhưng chúng đâu có gia nhập thì chúng cần gì phải cung kính thái quá trước Thiên Ma Linh Chủ ?

Yến Thanh kinh ngạc :

- Nhưng nếu Thiên Ma Linh Chủ giết người thì phải dùng Xuyên Tâm Tiêu chứ ?

Liễu Hạo Sanh lắc đầu :

- Không nhất định là vậy. Xuyên Tâm Tiêu chỉ dùng đối phó với người nào do y chỉ định phải giết. Hai gã này không đủ tư cách chết với Xuyên Tâm Tiêu.

Y thở dài nói tiếp :

- Tại đây chỉ có Kỷ Tử Bình mới đủ tư cách chết với Xuyên Tâm Tiêu. Còn tất cả những người kia đều chết vì Hàm Sa Xạ ảnh. Nhìn họ tại hạ nhận thấy có người lộ vẻ kinh hãi, có người rút dao nữa phần vỏ, họ chết mà không kịp làm một phản ứng nào cả.

Yến Thanh kêu lên :

- Thủ đoạn của Thiên Ma Linh Chủ lợi hại thật !

Liễu Hạo Sanh gần giọng :

- Yến đại hiệp đã thấy nơi này là chỗ nghị sự và là trạm liên lạc của tại hạ, dù cho chánh môn hay do địa đạo mà vào đều phải gặp cơ quan cả. Nếu chẳng phải là người thân tín nhất định là không vào được an toàn. Không có hai gã này làm nội tuyến mở cửa đón cướp thì còn lâu Thiên Ma Giáo mới xâm nhập nổi !

Yến Thanh thở dài :

- Thiên Ma Giáo chuyên môn cho người trà trộn vào trong đối phương để dò thám tình hình như vậy thảo nào y chẳng khống chế được võ lâm ! Trang chủ có quá nhiều bộ thuộc tự nhiên không kiểm soát hết, chẳng trách có kẻ qua mặt trang chủ !

Liễu Hạo Sanh cười lạnh :

- Nhưng chúng cũng chẳng được một ích lợi gì ! Cuối cùng chúng cũng phải tán mạng. Người ta dùng chúng lót đường chứ ai tin tưởng những con người phản trắc ! Hết giai đoạn là chúng bị tiêu diệt ! Đáng thương cho mười hai người kia chết vì sự phản trắc của đồng bạn ! Mối thù này tại hạ phải trả cho bằng được !

Yến Thanh thở ra :

- Biết ai vay mà đòi trả ! Đặt giả thuyết hung thủ là Thiên Ma Linh Chủ thì ai biết thân phận chân chánh của y mà tìm !

Liễu Hạo Sanh tiếp :

- Lần này y để lộ một sơ xuất thật đáng kể ! Y không biết tại hạ đặt cơ quan khắp cùng, lại còn giết hai người này quá sớm !

Yến Thanh cau mày :

- Nghĩa là sao ?

Liễu Hạo Sanh giải thích :

- Không biết cơ quan khắp cùng song ít nhất Thiên Ma Linh Chủ cũng hiểu trong địa đạo có cơ quan mà y lại do địa đạo vào trong, sát nhân rồi lại do địa đạo mà ra

như vậy việc giết người chỉ có Lệnh Chủ biết thôi, thế tại sao Mã Bách Bình ở xa xôi mà cũng biết ? Hơn nữa hẳn biết Kỷ Tử Bình chết vì Xuyên Tâm Tiêu ?

Yến Thanh thốt :

- Người theo Mã Bách Bình phải đi theo dõi Kỷ Tử Bình cho hẳn biết. Người đó theo đến đây thấy Kỷ Tử Bình vào nhà này, chờ một lúc lâu vào theo phát hiện Kỷ Tử Bình bị Xuyên Tâm Tiêu sát hại.

Liễu Hạo Sanh hỏi :

- Người đó do địa đạo đi vào ?

Yến Thanh đáp :

Không ! Người đó không biết có địa đạo.

Liễu Hạo Sanh tiếp :

- Vậy là đúng rồi ! Cơ quan trong địa đạo còn nguyên chứng tỏ chẳng ai chạm đến, không chạm đến là người đó không vào bằng địa đạo. Vậy y do ngã nào mà vào và làm sao biết được Kỷ Tử Bình bị giết ?

Yến Thanh kêu lên :

- Chẳng lẽ người đó lừa tại hạ ? Chẳng lẽ người đó là Thiên Ma lệnh Chủ ?

Điền Vũ Long hỏi gấp :

- Thì người đó là ai Yến lão đệ ?

Yến Thanh buông nhanh :

- Mã Cảnh Long !

Liễu Hạo Sanh và Điền Vũ Long kinh hãi !

Liễu Hạo Sanh hấp tấp hỏi :

- Mã Cảnh Long có đến đây à ?

Yến Thanh gật đầu :

- Lão đi theo Mã Bách Bình. Bọn tại hạ ngồi trong cỗ xe của lão. Chính lão cho bọn tại hạ biết cái chết của Kỷ Tử Bình. Lão còn nói trang này thuộc sản hữu của Liễu trang chủ. Lão đề tỉnh tại hạ dù trang chủ không là Thiên Ma Lệnh Chủ thì cũng phải có liên quan đến Lệnh Chủ sao đó. Lão dặn dò tại hạ nên chú ý đến trang chủ !

Liễu Hạo Sanh trở mặt :

- Tất cả đều do lão ! Thật không ai tin nổi một việc như vậy ! Từ lâu lão luôn luôn phản đối Thiên Ma Giáo và phản đối kịch liệt hơn ai hết ! Sao lại là lão được chứ ?

Điền Vũ Long quan sát kỹ lại xác Kỷ Tử Bình lướt nữa bỗng kêu to :

- Đúng là lão ! Không thể nhầm lẫn được !

Liễu Hạo Sanh hỏi :

- Do đâu Điền huynh dám khẳng định như vậy ?

Điền Vũ Long đáp :

- Chính Kỷ Tử Bình cáo tố với chúng ta !

Yến Thanh thốt :

- Trừ mũi Xuyên Tâm Tiêu ra trên xác của Kỷ Tử Bình đâu còn dấu vết gì nữa ?

Điền Vũ Long quả quyết :

- Có chứ ! Xương đầu gãy, ngón tay gãy !

Liễu Hạo Sanh cau mày :

- Biết đâu chẳng phải Kỷ Tử Bình làm ra các thương thế đó ? Trúng mũi tiêu y đau đớn quá đâm đá tứ tung cho dịu bớt đau ?

Điền Vũ Long tiếp :

- Chính y làm ra thương thế đó nhưng không phải vì quá đau ! Y không còn cách nào khác để tố cáo hơn là cách đó !

Liễu Hạo Sanh hỏi :

- Làm như vậy chính y muốn tố cáo cái gì ?

Yến Thanh chợt thốt :

- Thủ túc tương tàn !

Điền Vũ Long gật đầu :

- Đúng vậy ! Thủ túc tương tàn. Kỷ Tử Bình không có anh em, chỉ kết nghĩa huynh đệ với Mã Cảnh Long thôi. Y với Mã Cảnh Long là thủ túc !

Yến Thanh cười nhẹ :

- Thập Kiệt xem nhau như huynh đệ nào chỉ có mỗi Mã Cảnh Long ? Biết đâu chẳng phải một người nào khác Mã Cảnh Long ?

Điền Vũ Long đáp :

- Nhưng chỉ có Mã Cảnh Long gặp Yến lão đệ ! Chỉ có lão báo tin cái chết của Kỷ Tử Bình với Yến lão đệ. Lão nói không đúng sự thật. Lão không ngờ chỗ này có mai phục cơ quan !

Yến Thanh trầm ngâm lúc lâu rồi lẩm bẩm :

- Giả như lão là Thiên Ma Lệnh Chủ thì tại sao lão lại hiện lộ hành tích mách tin với tại hạ ? Lão cũng biết làm thế là sơ xuất chứ ! Mà một sơ xuất nhỏ có thể làm hỏng đại sự như thường !

Liễu Hạo Sanh thốt :

- Cái đó có thể giải thích được. Bởi từ lâu tại hạ chuyên tìm những người có thái độ bất hợp tác với Thiên Ma Giáo nên lão bất mãn. Rồi còn về việc do thám Hồng Diệp Trang lão đã sáu lần thất bại tự nhiên lão ghìm bốn trang ghê gớm lắm, lão xem bốn trang là cái họa tâm phúc. Sau này lão thấy bọn tại hạ hoan nghinh Yến đại hiệp do đó lão định chơi trò dần mặt tại hạ trước rồi lợi dụng đại hiệp dò thám những bí mật trong bốn trang !

Yến Thanh tặc lưỡi :

- Đáng lẽ lão phải biết tại hạ không bao giờ bán rẻ bằng hữu, lão làm thế chẳng ích lợi gì !

Liễu Hạo Sanh cười hì hì :

- Nhưng nếu Yến đại hiệp cho rằng tại hạ là Thiên Ma Linh Chủ thì chắc gì đại hiệp dành hảo cảm cho tại hạ ! Huống chi trong Hồng Diệp Trang có rất nhiều bí mật đáng được đại hiệp quan tâm và cần khám phá ?

Yến Thanh lắc đầu :

- Không phải vậy đâu ! Lập trường của tại hạ là trung lập, ai không chạm đến tại hạ thì chẳng bao giờ tại hạ sanh sự với ai. Trong quá khứ Thiên Ma Linh Chủ chẳng làm điều chi thiệt hại cho tại hạ thì khi nào tại hạ sanh sự với Linh Chủ cho phiền phức triền miên ! Dù trang chủ là Thiên Ma Linh Chủ đi nữa tại hạ cũng không bao giờ cách mặt thay lòng sau khi được trang chủ đối đãi với đầy đủ ân tình !

Liễu Hạo Sanh giật mình :

- Thế ra Yến đại hiệp không chống đối Thiên Ma Linh Chủ ?

Yến Thanh lắc đầu :

- Ích lợi gì trang chủ ? Cả Mã Cảnh Long cũng thế dù lão ấy có là Thiên Ma Linh Chủ tại hạ cũng không chống đối bởi con trai của lão là Mã Bách Bình đối xử rất đẹp với tại hạ. Tại hạ chủ trương ân oán phải được phân minh !

Liễu Hạo Sanh nghiêng răng :

- Nhưng tại hạ quyết không buông tha lão ! Yến đại hiệp tiếp trợ bên nào ? Lão hay tại hạ ?

Yến Thanh lắc đầu :

- Tại hạ không tiếp trợ bên nào bỏ bên nào cả !

Liễu Hạo Sanh gần giọng :

- Được rồi ! Như vậy là công bình ! Tại hạ không có quyền gì cưỡng ép. Có điều tại hạ xin nhờ Yến đại hiệp là giả như tại hạ chết về tay Thiên Ma Linh Chủ xin đại hiệp hãy tuyên cáo sự việc trước giang hồ cho người ta đối phó với y !

Yến Thanh đáp :

- Tại hạ có thể làm việc đó song chỉ sợ chẳng ai tin lời tại hạ !

Liễu Hạo Sanh tiếp :

- Ít nhất đám huynh đệ của tại hạ tin lời đại hiệp bởi họ biết tại hạ rất kính trọng đại hiệp. Họ phải tin một con người mà tại hạ kính trọng !

Đoạn y thở dài tiếp :

- Mười hai huynh đệ chết thảm trong địa đạo tại hạ phải thu dọn thi hài của họ để mai táng đàng hoàng. Xin hai vị ở đây chờ tại hạ !

Y đi liền.

Điền Vũ Long thấp giọng hỏi :

- Với chứng cứ đó Mã Cảnh Long là con người đáng nghi nhất. Chúng ta nên lợi dụng Liễu Hạo Sanh nhưng tại sao Yến lão đệ lại từ khước lời mời hiệp tác của y ?

Yến Thanh thở dài :

- Tiểu đệ phải dè dặt Điền huynh ạ ! Trong mấy lần trước lần nào tiểu đệ cũng nắm chắc bằng cớ song cuối cùng rồi có kết quả chi đâu ! Hiện tại trừ ra Thiên Ma Linh Chủ đứng trước mặt nay ra tiểu đệ mới tin. Còn thì chẳng bao giờ tiểu đệ biểu lộ một thái độ với bất kỳ ai khả nghi nhất !

Điền Vũ Long gật đầu :

- Dè dặt bao giờ cũng hơn ! Tuy nhiên Mã Cảnh Long đáng cho chúng ta nghi ngờ lắm.

Yến Thanh thốt :

- Liễu Hạo Sanh cũng khả nghi kém chi Mã Cảnh Long đâu ! Y cứ bô bô cái miệng là ở đây nơi nào cũng có cơ quan nhưng tiểu đệ có thấy gì ngoài mấy chiếc máy bắn tên ngẩn đặt ngay tại cửa ! Nếu như người nào cẩn thận thì những máy bắn tên đó chẳng gây được một tổn thất nhỏ cho người đó !

Dừng lại một chút chần chờ tiếp :

- Tiểu đệ xin nhắc Điền huynh một lần nữa là dù Điền huynh có xúc động thế nào trước nhiệt tình của Liễu Hạo Sanh thì ngàn vạn lần Điền huynh cũng không nên tiết lộ thân phận của tiểu đệ !

Điền Vũ Long gật đầu.

Yến Thanh tiếp :

- Điền huynh cứ tiếp tục ở đây để quan sát Liễu Hạo Sanh. Tiểu đệ thấy tại Hồng Diệp Trang có nhiều bí mật lắm !

Vừa lúc đó có tiếng hú quái dị vang đến tai họ, tiếng của một vật gì xé gió vút lên không trung.

Cả hai vội rời đại sảnh chạy ra ngoài.

Hai tiếng như thế tiếp nối nhau vang lên. Ba đợt khói bốc cao, xoáy tròn từ từ bay bổng lên.

Ba đợt khói xuất hiện trên không phận Hồng Diệp Trang.

Liễu Hạo Sanh từ địa đạo chạy lên, biến sắc kêu gấp :

- Nguy ! Hồng Diệp Trang gặp biến cố lớn. Khói đó là khói báo động ! Tại hạ phải trở về liền !

Y lên ngựa giật cương ngựa lao đi ngay.

Yến Thanh và Điền Vũ Long bám sát theo phía sau.

Đến cổng trang cả ba bỏ ngựa chạy bộ vào. Nhìn ra bốn phía họ thấy nơi nào cũng có lửa, trên các lối đi xác chết nằm ngổn ngang, xác của các thiếu nữ trong đội võ sĩ của Liễu Hạo Sanh.

Họ chạy vào sảnh.

Bốn thiếu nữ hầu rượu Vưu Tuấn đã biến thành bốn cái xác không hồn, tay còn cầm kiếm.

Bốn nàng chết vì Hàm Sa Xạ ảnh.

Vưu Tuấn cũng ngã xuống nằm bên cạnh ghế, một mũi Xuyên Tâm Tiêu cắm nơi lưng trời ra ngực.

Liễu Hạo Sanh sững sờ điếng người bất động.

Yến Thanh phải ôm y mang ra ngoài xa khỏi vùng lửa cháy đến tận rừng bàng.

Họ nhìn lại Hồng Diệp Trang biến thành biển lửa.

Vietkiem.com